

Czwartek 23 marzec 2006

1. wyraża ubolewanie nad faktem, że całkowita kwota przeznaczona na dziesiąty EFR, jaką przyjęła Rada Europejska, jest niższa niż kwota pierwotnie obliczona przez Komisję;
2. z żalem stwierdza, że liczne zobowiązania polityczne złożone w roku 2005 na rzecz znacznego zwiększenia kwoty OPR nie przerodziły się w istotny wzrost wkładów Państw Członkowskich do EFR; podkreśla, że proponowana kwota dziesiątego EFR będzie stanowić jedynie 0,028 % PKB Państw Członkowskich;
3. ubolewa nad faktem, że z jednej strony Państwa Członkowskie zobowiązały się do zwiększenia pomocy rozwojowej, lecz z drugiej strony, jeżeli poziom środków dziesiątego EFR pozostanie na poziomie określonym przez Radę Europejską, ogólny poziom OPR zarządzanej przez Komisję spadnie z 19 % do zaledwie 14 % w 2015 r., prowadząc *de facto* do ponownej nacjonalizacji polityki rozwojowej;
4. wzywa Państwa Członkowskie do rozważenia możliwości znacznego zwiększenia ich wkładu do dziesiątego EFR;
5. wzywa Radę i Komisję do wyjaśnienia sposobu finansowania rozwoju w ramach negocjowanych obecnie umów o partnerstwie gospodarczym;
6. wzywa Radę do przeznaczenia nowych środków na rzecz programów „pomocy dla handlu” oraz nalega, aby programy te nie powodowały przesunięcia środków przyznanych wcześniej na inne inicjatywy rozwojowe, takie jak MCR;
7. wzywa Radę do zapewnienia, aby po przystąpieniu Rumunii i Bułgarii do UE wniosły one odpowiedni wkład do dziesiątego EFR;
8. zwraca się do Rady o uwzględnienie przystąpienia Timoru Wschodniego do Umowy z Kotonu oraz wzięcie pod uwagę faktu, że pomoc dla tego nowego kraju powinna być jednoznacznie dodatkowa w świetle formuły określonej w Załączniku 1a Umowy z Kotonu;
9. wzywa Radę i Komisję do jak najszybszego wyjaśnienia kwestii przyszłego finansowania współpracy z krajami i terytoriami zamorskimi;
10. zwraca się do Rady i Komisji o wyjaśnienie kwestii przyszłego finansowania Unii Afrykańskiej, w tym określenie poziomu finansowania, jaki powinien pochodzić ze środków programu MEDA;
11. przypomina, że wszelkie wydatki w ramach EFR muszą spełniać kryteria kwalifikujące OPR, określone przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD);
12. wzywa Komisję do przyjęcia wiodącej roli w zapewnieniu koordynacji pomiędzy Państwami Członkowskimi w celu zwiększenia skuteczności zarówno unijnego, jak i dwustronnego finansowania rozwoju;
13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów Państw Członkowskich UE oraz rządów krajów AKP.

P6_TA(2006)0113

Umowy o partnerstwie gospodarczym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) (2005/2162(INI))

Parlament Europejski,

- mając na uwadze Umowę o partnerstwie pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r.⁽¹⁾ (Umowa z Kotonu),
- mając na uwadze deklarację ministerialną Unii Afrykańskiej w sprawie negocjacji z zakresu umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) wydaną w ramach 3 sesji zwyczajnej Konferencji Ministrów Handlu UA, zorganizowanej w Kairze w dniach 5-9 czerwca 2005 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

Czwartek 23 marzec 2006

- uwzględniając deklarację z Cape Town przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE na jego czwartej sesji w dniu 21 marca 2002 r. ⁽¹⁾,
- mając na uwadze deklarację wydaną w ramach 81 sesji Rady Ministrów AKP, Bruksela, 21 — 22 czerwca 2005 r.,
- mając na uwadze oświadczenie końcowe Sir Johna Kaputina, wydane w ramach regionalnego posiedzenia negocjatorów umów o partnerstwie gospodarczym AKP, zorganizowanego w Londynie w dniu 4 października 2005 r.,
- mając na uwadze dokument roboczy Komisji zatytułowany „Aspekty handlowe i rozwojowe negocjacji EPA” z dnia 9 listopada 2005 r. (SEC(2005)1459),
- mając na uwadze wspólne sprawozdanie ogólne w sprawie faz negocjacji o partnerstwie gospodarczym AKP-UE, Bruksela, dnia 2 października 2003 r. (ACP/00/118/03 Rev.1, ACP-EC/NG/43),
- mając na uwadze treść Deklaracji Milenijnej ONZ z dnia 18 września 2000 r. uznającej milenijne cele rozwojowe (MDG) za kryteria ustanowione zbiorowo przez wspólnotę międzynarodową w celu likwidacji ubóstwa;
- mając na uwadze dokument końcowy ze Światowego Szczytu ONZ 2005 (Millennium + 5), przyjęty w Nowym Jorku w dniu 16 września 2005 r. ⁽²⁾,
- mając na uwadze sprawozdanie grupy roboczej ds. projektu milenijnego ONZ pod przewodnictwem profesora Jeffrey`a Sachsa, zatytułowane „Inwestycje we wzrost: praktyczny plan osiągnięcia milenijnych celów rozwojowych”,
- mając na uwadze sprawozdanie Komisji w sprawie milenijnych celów rozwojowych 2000 — 2004 (SEC(2004)1379 z dnia 29 października 2004 r.,
- mając na uwadze komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Przyspieszenie postępów na drodze ku milenijnym celom rozwojowym — wkład Unii Europejskiej” (COM(2005)0132),
- mając na uwadze komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 13 lipca 2005 r. zatytułowany „Projekt wspólnej deklaracji Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej w sprawie polityki rozwoju Unii Europejskiej — konsensus wspólnotowy” (COM(2005)0311),
- mając na uwadze sprawozdanie Komisji Gospodarczej ds. Afryki ONZ w sprawie sytuacji gospodarczej w Afryce w roku 2004, zatytułowane „Uwolnienie potencjału handlowego Afryki”,
- mając na uwadze sprawozdanie przedstawicieli krajów afrykańskich przy G8 w sprawie postępów we wdrażaniu Planu Działań dla Afryki, wydane przez Grupę Ośmiu w Londynie w dniu 1 lipca 2005 r.
- mając na uwadze tzw. Gleneagles Communiqué, tj. oświadczenie G8 wydane w Gleneagles w dniu 8 lipca 2005 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych z 23-24 maja 2005 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0053/2006),
- A. mając na uwadze, że w latach 1975-2000 stosunki handlowe z krajami AKP regulowane były przez Konwencję z Lome przyznającą krajom AKP bezwzajemny i preferencyjny dostęp do rynku unijnego;
- B. mając na uwadze, że podpisanie w Kotonu w roku 2000 umowy zapoczątkowało nową erę stosunków AKP-UE, między innymi dzięki zapisom dotyczącym relacji handlowych;
- C. mając na uwadze, że głównym celem partnerstwa AKP-UE oraz umowy z Kotonu jest wspieranie możliwości społeczno-gospodarczego rozwoju krajów AKP;

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 27.9.2002, str. 63.

⁽²⁾ <http://www.un.org/summit2005/> patrz również http://www.un.org/ga/59/hl60_plenarymeeting.html

Czwartek 23 marzec 2006

- D. mając na uwadze, że pomimo przywiązania Unii Europejskiej do MDG, cele te winny być jedynie postrzegane jako pierwszy krok na drodze ku likwidacji ubóstwa;
- E. mając na uwadze, że cele Umowy z Kotonu oraz cele wyznaczone przez UE są jasno określone, zważywszy na oczekiwany wpływ EPA w obecnej formie na kruche gospodarki krajów AKP, a także uwzględniając różnice w poziomie rozwoju gospodarczego istniejące pomiędzy Unią Europejską a krajami AKP, rola EPA w osiągnięciu wspomnianych celów jest poddawana w wątpliwość przez różne podmioty, w tym również przez ministrów krajów afrykańskich, niektóre Państwa Członkowskie UE, społeczeństwo europejskie i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego w krajach rozwijających się;
- F. mając na uwadze, że integracji rynku w ramach UE towarzyszyły środki spójności wspierające kraje słabsze pod względem gospodarczym;
- G. mając na uwadze, że w Umowie z Kotonu podkreślono konieczność oparcia się na inicjatywach z zakresu integracji regionalnej państw AKP, ponieważ stworzenie szerszych rynków regionalnych i głębsza integracja regionalna będzie stanowić zachętę dla podmiotów gospodarczych i inwestorów;
- H. mając na uwadze, że Umowa z Kotonu zawiera porozumienie Stron co do zawarcia nowych porozumień handlowych, spójnych z postanowieniami Światowej Organizacji Handlu (WTO), stopniowo usuwających bariery handlowe istniejące między nimi oraz rozszerzających współpracę we wszystkich dziedzinach związanych z handlem;
- I. mając na uwadze, że obowiązujące porozumienia handlowe (załącznik V do Umowy z Kotonu „System handlu stosowany w okresie przejściowym określonym w art. 37 ust. 1”) są objęte odstępstwem na rzecz WTO, które ma wygasnąć pod koniec 2007 r.;
- J. mając na uwadze, że zadaniem EPA jest definiowanie nowego rodzaju stosunków handlowych pomiędzy Państwami Członkowskimi UE a AKP, a także fakt, że liberalizacja handlu pomiędzy partnerami znajdującymi się na różnych poziomach rozwoju okazała się w przeszłości niewydajna lub wręcz bezproduktywna jako narzędzie wspomagania rozwoju;
- K. mając na uwadze, że regionalny aspekt umów EPA jest istotny dla wzmocnienia nie tylko handlu północ-południe, ale także handlu południe-południe;
- L. mając na uwadze, że krajom najmniej rozwiniętym (LDC) przyznano dostęp do rynku unijnego w ramach inicjatywy „Wszystko prócz broni” (EBA);
- M. mając na uwadze, że art. 19 Umowy z Kotonu umożliwia dostosowanie ram współpracy AKP-UE do szczególnych warunków każdego kraju AKP;
- N. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady Europejskiej z listopada 2005 r. Państwa Członkowskie UE porozumiały się co do konieczności ustanowienia i wdrożenia ulepszonych mechanizmu kontrolnego, mierzącego postęp w osiągnięciu celów rozwojowych w ramach procesu EPA;
- O. mając na uwadze, że zgodnie z art. 37 ust. 6 Umowy z Kotonu kraje AKP mają prawo do poszukiwania alternatywnych możliwości dla umów EPA;
- P. mając na uwadze, że negocjacje z zakresu EPA trwają od czterech lat, a do planowanej w ramach Umowy z Kotonu daty ich zakończenia (31 grudnia 2007 r.) pozostaje nadal wiele przeszkód; mając na uwadze, że art. XXIV porozumienia GATT wymaga przygotowania planu i harmonogramu w celu ukończenia ustanawiania obszaru wolnego handlu „w rozsądnym terminie”;
1. wyraża zrozumienie dla faktu, że negocjacje z zakresu EPA wiążą się koniecznością dostosowania stosunków handlowych AKP-UE do wymogów WTO, wzywa jednakże Komisję do zapewnienia, by kwestia zgodności nie zyskała pierwszeństwa przed ogólnym celem rozwojowym; wzywa Komisję do koncentrowania się nie tylko na zgodności z zasadami WTO, lecz także na zawiązaniu z krajami rozwijającymi się sojuszu mającego na celu poprawę tychże zasad umożliwiających prowadzenie wydajniejszych działań na rzecz rozwoju;

Czwartek 23 marzec 2006

2. wyraża przekonanie, że odpowiednio przeprowadzone działania z zakresu EPA stwarzają możliwość rewitalizacji stosunków handlowych AKP-UE, propagowania dywersyfikacji gospodarczej oraz integracji regionalnej krajów AKP, a także redukcji poziomu ubóstwa w tychże krajach;
3. z zadowoleniem przyjmuje ponawiane przez Komisję akcentowanie faktu, że głównym zadaniem i celem EPA pozostaje rozwój;
4. wyraża zaniepokojenie faktem, że negocjacje EPA/Stowarzyszenie Wolnego Handlu zostały rozpoczęte i wchodzi w decydującą fazę przy braku rzeczywistej demokratycznej debaty w większości krajów AKP; wzywa zatem do przeprowadzenia rzeczywistej publicznej debaty angażującej społeczeństwo obywatelskie, ustawodawców i instytucje rządowe oraz do ustanowienia mechanizmów informacji i konsultacji w celu zmiany tej sytuacji i umożliwienia udziału demokratycznego;
5. wyraża przekonanie, że dla osiągnięcia celów rozwojowych działania z zakresu EPA winny skupiać się w szczególności na propagowaniu ładu gospodarczego i regionalnej integracji gospodarek państw AKP, a także inicjowaniu i utrzymywaniu w tychże państwach wyższego poziomu inwestycji;
6. w związku z powyższym wzywa Komisję i regiony AKP do związania działań z zakresu EPA z zasadą asymetrii na rzecz tychże regionów; wyraża poparcie dla integracji regionalnej obszarów AKP oraz wprowadzenia w życie właściwych i przewidywalnych ram promowania handlu i inwestycji;
7. zauważa jednak brak konkretnych efektów sprzyjających rozwojowi w dotychczasowych negocjacjach, na co wskazuje rosnące niezadowolenie krajów AKP w związku z niepowodzeniem w zakresie dostarczania środków wsparcia na rzecz rozwoju, potrzebnych do czerpania konkretnych korzyści z EPA, takich jak wiążące zobowiązania dotyczące współpracy w zakresie rozwoju, konkretne środki dostosowawcze mające na celu przewyższenie skutków ograniczenia uprzywilejowania, transfer technologii i poprawa konkurencyjności;
8. podkreśla, że rezultat negocjacji umów EPA powinien zapewnić dostateczną ilość czasu na dostosowanie krajowych i regionalnych rynków producentów AKP i pozostawić krajom AKP niezbędną przestrzeń polityczną do kontynuowania ich własnych strategii rozwojowych;
9. wzywa Komisję do działania zgodnie z celem Umowy z Kotonu dotyczącym eliminacji ubóstwa oraz do wsparcia społeczno-gospodarczego rozwoju zgrupowań regionalnych, w szczególności zaś państw słabszych ekonomicznie w każdym ugrupowaniu, które mogą zostać poddane marginalizacji, a także do zaakceptowania — w odniesieniu do harmonogramu negocjacji z zakresu stopniowego otwarcia rynków, długości okresu przejściowego i gamy produktów — konieczności zwiększonej elastyczności sprzyjającej pozyskaniu w efekcie umów EPA długookresowego rozwoju trwałego; podkreśla, że umowy EPA winny wspomagać kraje AKP w integracji z gospodarką światową poprzez stymulowanie rozwoju poprzez handel przy jednoczesnym uwzględnieniu asymetrycznego stanu ich gospodarek;
10. podkreśla, że oświadczenie w sprawie polityki rozwojowej (DPS), w szczególności art. 36, określa wytyczne dla negocjatorów umów EPA; w tym względzie wzywa Dyрекcję Generalną ds. Handlu do przestrzegania zasady asymetrii i elastyczności, aby pozwolić „krajom rozwijającym się na podejmowanie decyzji i przeprowadzanie reform polityki handlowej zgodnie z ich szerszymi krajowymi planami rozwojowymi”, oraz w pełni dostosować strategię negocjacyjną do nadrzędnej zasady DPS dotyczącej spójności polityki dotyczącej rozwoju;
11. podkreśla wagę usług publicznych dla rozwoju oraz demokracji i wzywa Komisję do priorytetowego traktowania łatwego dostępu dla wszystkich w działaniach związanych z promowaniem liberalizacji lub z innymi możliwościami w takich dziedzinach jak zdrowie, dystrybucja i uzdatnianie wody, edukacja, transport i energia;
12. uznaje, że kraje UE i AKP znacznie różnią się od siebie pod względem rozwoju gospodarczego, dlatego też wyraża stanowcze zaniepokojenie w związku z możliwością destrukcyjnego wpływu zbyt szybkiej wzajemnej liberalizacji handlu pomiędzy UE a AKP na słabe gospodarki i kraje AKP, co następuje ponadto dokładnie w chwili, gdy społeczność międzynarodowa winna czynić wzmożone wysiłki na rzecz wspierania państw w osiągnięciu MDG; wzywa zatem Komisję do zapewnienia, że w umowach EPA kraje AKP będą traktowane szczególnie i w sposób zróżnicowany, zgodnie z art. 34 ust. 4 Umowy z Kotonu;

Czwartek 23 marzec 2006

13. podkreśla, że poszanowanie praw pracowników jest istotnym elementem walki z ubóstwem i osiągnięcia MDG, ponieważ wspiera rozwój trwałych środków utrzymania i warunki socjalne tam, gdzie można wzmocnić równość i demokrację;
14. podkreśla, iż Konwencja z Lome nie spełniła celu stymulowania adekwatnego rozwoju w krajach AKP, że samo zwiększenie dostępu do rynku nie wystarcza do stymulowania rozwoju, a ograniczenie uprzywilejowania wymaga wprowadzenia nowych instrumentów; podkreśla jednak, że umowy EPA nie przyniosą pozytywnych rezultatów, jeżeli nie będą one w pełni nakierowane na osiągnięcie celu trwałego rozwoju; w związku z powyższym wzywa do wypracowania w ramach negocjacji z zakresu EPA rozwiązań gwarantujących zwiększony dostęp usługodawców i produktów eksportowanych z krajów AKP do rynku;
15. podkreśla znaczenie inicjatyw Komisji mających na celu stymulowanie dywersyfikacji produktów i tworzenie wartości dodanej;
16. wzywa Komisję do wsparcia mechanizmów zaangażowania i udziału producentów w określaniu ceny, w przypadku, gdy jest to możliwe do wykonania, jak to przewidziano w kompendium do Umowy z Kotonu; wzywa UE do promowania uczciwego handlu jako mechanizmu poprawy warunków dla małych i marginalizowanych producentów oraz biednych pracowników;
17. wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę budżetowego znaczenia przychodów taryfowych w wielu krajach AKP, których wielkość zostanie znacznie ograniczona w przypadku zawarcia jakiegokolwiek porozumienia w sprawie wzajemności; wzywa Komisję do przedstawienia, przed wzajemnym otwarciem rynków, obszernych programów reform systemów podatkowych oraz zapewnienia ich finansowania; wzywa do wprowadzenia mechanizmów ochronnych zgodnych z zasadami WTO, zezwalających na wprowadzenie tymczasowych ograniczeń przywozowych w przypadku uszczerbku lub zagrożenia dla przemysłu krajowego w związku z gwałtownym wzrostem importu;
18. przyznaje, że tego typu utrata dochodów mogłaby istotnie zostać zniwelowana poprzez wprowadzenie innego rodzaju opodatkowania bezpośredniego lub zastosowanie podatku VAT, jednakże podkreśla regresywny charakter niektórych systemów podatkowych, mogący mieć nieproporcjonalny wpływ na osoby biedne, a także istnienie problemów natury technicznej związanych z ich wprowadzeniem i stosowaniem w praktyce;
19. wzywa Komisję do wprowadzenia mechanizmów ochronnych do umów EPA w celu zapewnienia AKP wystarczającej przestrzeni politycznej oraz, w razie konieczności, możliwości przedsięwzięcia środków w przypadku trudności z bilansem płatniczym lub wstrząsów makroekonomicznych;
20. podkreśla znaczenie spełnienia przez Komisję zobowiązania złożonego przez Jose Manuela Barroso dotyczącego zapewnienia krajom rozwijającym się pomocy na cele rozwojowe w wysokości 1 miliarda EUR oraz wzywa do udostępnienia w razie konieczności dodatkowej pomocy pieniężnej oprócz zobowiązań istniejących w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju; wyraża ubolewanie, że przyjęto niewłaściwe postanowienie zarówno w odniesieniu do powyższego jak i zalecanych 190 milionów EUR rocznie przyrzeczonych dla krajów objętych Protokołem w sprawie cukru w porozumieniu Rady w sprawie następnych perspektyw finansowych;
21. z uwagi na znaczenie inwestycji dla rozwoju gospodarczego AKP wzywa Komisję, aby zabiegała o wprowadzenie zmian w działaniu mechanizmu inwestycyjnego Europejskiego Banku Inwestycyjnego, tak aby mechanizm ten mógł wspierać dodatkowe i prorozwojowe inwestycje;
22. wyraża przekonanie, że poprawa jakości infrastruktury oraz edukacji jest niezbędnym warunkiem otwarcia rynków AKP i zwraca się do Komisji o zagwarantowanie krajom AKP znaczących środków oraz mechanizmu, który umożliwi szybką wypłatę, na rzecz sprostania ograniczeniom związanym z podażą, zewnętrznymi skutkami reformy WPR i rosnącymi wymogami unijnych standardów regulacyjnych;
23. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na potrzeby krajów rozwijających się i zapewnienia odpowiedniego wsparcia dla budowania potencjału oraz przezwyciężenia ograniczeń ze strony podaży w celu umożliwienia tym krajom czerpania korzyści z dostępu do rynku, przyznanego w ramach EBA;
24. zwraca się do liderów krajów AKP o właściwsze korzystanie z dostępnych środków, przy poszanowaniu zasad zwiększonej odpowiedzialności, właściwego zarządzania i demokracji;

Czwartek 23 marzec 2006

25. apeluje, by otwarcie rynków przeprowadzane w ramach umów EPA zostało uzależnione od osiągnięcia konkretnych celów rozwojowych oraz zapewnienia środków wystarczających do pokrycia wszystkich powiązanych kosztów dodatkowych;
26. podkreśla wagę istnienia właściwej integracji wewnątrzregionalnej przed rozpoczęciem realizacji programów z zakresu integracji międzyregionalnej;
27. podkreśla, iż krajom i regionom AKP należy zagwarantować skuteczne i dostarczane w odpowiednim czasie wsparcie związane z handlem w celu wzmocnienia ich potencjału handlowego w okresie poprzedzającym negocjacje umów EPA;
28. zauważa, że negocjacje EPA doprowadziły w niektórych przypadkach do utworzenia nowych regionalnych grup gospodarczych, obejmujących terytoria państw o znacznych różnicach rozwojowych, powodujących trudności w krajach AKP i przyczyniających się do częściowego pokrywania się regionalnych wspólnot gospodarczych;
29. z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką procesy integracji regionalnej, stymulowane przez umowy EPA i uznawane za priorytet w Umowie z Kotonu odgrywają w pomaganiu krajom w rozwoju rynków wewnętrznych, przyciąganiu inwestorów i przewyżnianiu ograniczeń ze strony podaży; wzywa jednak Komisję do uwzględnienia konieczności ustanowienia okresów przejściowych w celu ochrony strategicznych produktów i gałęzi przemysłu oraz wprowadzenia zgodnych z zasadami WTO mechanizmów ochronnych oraz wskazania środków na wyrównanie strat w przychodach taryfowych;
30. przypomina Komisji, że wątpliwe jest, z zastrzeżeniem przyjęcia odpowiednich środków, by wspomniane zgrupowania regionalne były w stanie rozpocząć stopniowe wdrażanie na poziomie regionalnym porozumień o asymetrycznej wzajemności w stosunkach wolnego handlu z UE przed rokiem 2008;
31. wzywa Komisję do zapewnienia większej spójności pomiędzy treścią umów EPA dotyczącą handlu, środków towarzyszących i dostosowawczych oraz skutecznego i terminowego dostarczania wsparcia; wzywa do zainicjowania ściślejszej współpracy pomiędzy Dyrekcjami Generalnymi ds. Rozwoju, Handlu i Stosunków Zewnętrznych oraz Biurem Współpracy EuropeAid, a także Państwami Członkowskimi UE w sprawie określenia najlepszego sposobu dostarczania wsparcia rozwojowego EPA;
32. wzywa Komisję do skupienia uwagi oraz nadania priorytetu wzmocnieniu zdolności w zakresie handlu krajowego i regionalnego, produkcji i przetwórstwa krajów AKP,
33. wyraża żal w związku z szybkim tempem przeprowadzania z krajami AKP wstępnych negocjacji ogólnych z zakresu umów EPA oraz brakiem jakichkolwiek konkretnych wniosków z tego etapu;
34. uważa, że rola Sekretariatu AKP w koordynowaniu tych negocjacji powinna być wzmocniona, gdyby dostarczał on odpowiednich informacji na temat stanu negocjacji w różnych regionach AKP;
35. wzywa Komisję do poszanowania stanowiska liderów krajów AKP w przypadku zgłoszenia przez nich chęci powrotu do etapu wstępnych negocjacji ogólnych i osiągnięcia porozumienia w kwestii jakichkolwiek utrzymujących się rozbieżności;
36. wzywa Komisję do przystąpienia do opracowywania możliwości alternatywnych pozwalających krajom AKP na dokonanie świadomego wyboru, a w szczególności do efektywniejszego wdrażania systemu GSP+;
37. przypomina, że Umowa z Kotonu przewiduje, iż w przypadku, gdy państwa lub regiony nie podpiszą umów EPA/FTA, nie powinny się one znaleźć w gorszej sytuacji w zakresie dostępu do rynku; wzywa Komisję do rozpatrzenia wszystkich alternatywnych możliwości, w tym również porozumień bezwzajemnych określonych w art. 37 ust. 6 Umowy z Kotonu, tj. przepisie, który winien być stosowany o ile tylko nastąpi odpowiednia akceptacja ze strony państw AKP;
38. zauważa, że dla uzyskania większej elastyczności Komisja i kraje AKP muszą, w duchu Umowy z Cotonou, działać jako partnerzy w dążeniu do sprzyjającej rozwojowi rewizji art. XXIV GATT, tak aby umożliwić zawieranie EPA nieopartych na zasadzie wzajemności; wzywa w tym celu Komisję do uznania, że UE i kraje AKP stanowią wspólnie siłę wystarczającą do ubiegania się o ewentualną reformę zasad WTO oraz uczynienie ich sprawiedliwszymi i bardziej dostosowanymi do potrzeb zarówno krajów rozwijających się, jak i małych producentów europejskich;

Czwartek 23 marzec 2006

39. wzywa Komisję, aby nie zajmowała się inwestycjami, zasadami konkurencji i zamówieniami rządowymi w ramach negocjacji EPA przed osiągnięciem wyraźnej ugody z regionami AKP;
40. wzywa do wprowadzenia zwiększonej przejrzystości w zakresie postępów oraz istoty negocjacji oraz dostarczania wsparcia rozwojowego w zakresie umów EPA, a także do większego zaangażowania w negocjacje jednostek społeczeństwa obywatelskiego krajów AKP, sektora prywatnego, parlamentów krajowych, rządów lokalnych, Parlamentu Europejskiego oraz Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE;
41. z zadowoleniem przyjmuje przegląd procesu negocjacyjnego z zakresu umów EPA, przewidziany w art. 37 ust. 4 Umowy z Kotonu i planowany na rok 2006 i wierzy, że będzie on postrzegany jako możliwość zaangażowania się we właściwą i całościową analizę zakresu, w jakim umowy te będą wspierać odpowiednie warunki do likwidacji ubóstwa oraz zaistnienia długookresowego rozwoju społeczno-gospodarczego;
42. przypomina i popiera deklarację z Cape Town, przyjętą jednogłośnie przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w marcu 2002 roku, wzywającą do ustanowienia rozwojowych punktów odniesienia pozwalających na ocenę przebiegu i wyników negocjacji handlowych AKP-UE; oraz wzywa do stosowania takich punktów odniesienia podczas przeprowadzania wszelkich przeglądów dokonanego postępu;
43. wzywa Komisję do działania zgodnie ze wspomnianymi liniami działania, przy jednoczesnym wprowadzeniu w życie nowego mechanizmu monitorowania i pełnym zaangażowaniu parlamentarzystów i społeczeństwa obywatelskiego, w celu zapewnienia w ramach procesu negocjacyjnego gruntownej analizy politycznej oraz odpowiedzialności za cele rozwojowe i ustanowione punkty odniesienia;
44. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządów Państw Członkowskich UE i krajów AKP, Radzie AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

P6_TA(2006)0114

Europejskie partie polityczne

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskich partii politycznych (2005/2224(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 191 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, art. 12 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. I-46 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 12 (zwane dalej „rozporządzeniem”),
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego dla Prezydium z dnia 21 września 2005 r. w sprawie finansowania partii na poziomie europejskim zgodnie z art. 15 decyzji Prezydium z dnia 29 marca 2004 r. zawierającej postanowienia wykonawcze do rozporządzenia⁽²⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0042/2006),

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dokument PE 362.124/BUR/Ann.2.